17/04/2022

Μητροπολίτης Δημητριάδος: «Κανείς δεν παίρνει στα σοβαρά τα διδάγματα της ιστορίας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Εκτενή συνέντευξη στην εφημερίδα «Ταχυδρόμος» και στη δημοσιογράφο Γλυκερία Υδραίου παραχώρησε την Κυριακή των Βαΐων (17/4), ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος. Ο Σεβασμιώτατος αναφέρεται στον τρόπο βίωσης του φετινού Πάσχα, συγκριτικώς με τα δύο προηγούμενα, ενώ ομιλεί αναλυτικά για την ρωσική εισβολή στην

Ουκρανία, το δράμα των προσφύγων και τον ρόλο που θα έπρεπε να διαδραματίζουν οι Εκκλησίες για την επίτευξη της ειρήνης. Αναφέρεται ακόμη, στον αγώνα που καταβάλλουν οι ενορίες για να ανταποκριθούν στις αυξημένες ανάγκες της εποχής και την επιβάρυνση που υφίσταται το κοινωνικό έργο της Εκκλησίας, ενώ ειδική αναφορά κάνει στην επέτειο των 100 ετών από την Μικρασιατική Καταστροφή και στις σχετικές εκδηλώσεις που διοργανώνει η Τοπική μας Εκκλησία.

Ολόκληρη η συνέντευξη έχει ως εξής:

Τ.: Οδεύουμε προς το Πάσχα, με τον πόλεμο στην Ουκρανία να σκιάζει την Ευρώπη. Πόσο διαφορετικό είναι το φετινό Πάσχα, σε σύγκριση με τα προηγούμενα;

Δ.Ι.: Βιώσαμε δύσκολες καταστάσεις, λόγω της πανδημίας και τις δύο προηγούμενες χρονιές, με αποτέλεσμα η εκκλησιαστική μας ζωή να πληγεί, οι Ναοί μας να είναι κλειστοί τις ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδας και του Πάσχα και η στέρηση της κοινωνίας των προσώπων στη Θεία Λατρεία να τείνει να γίνει καθεστώς, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Το φετινό Πάσχα, όμως, διακρίνεται από άλλου είδους δυσκολίες, χωρίς να μας έχουν αφήσει και οι προηγούμενες. Ο πόλεμος και μάλιστα μεταξύ ομοδόξων είναι πάντοτε μια τραγωδία, που προσβάλλει την ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια, γυρίζει πίσω τις σελίδες της ιστορίας, διαγράφει αιώνες πολιτιστικών επιτευγμάτων και αγώνες για την ελευθερία. Πονά η ψυχή μας βλέποντας τις εικόνες που έρχονται από τις εμπόλεμες περιοχές, διαπιστώνοντας ότι στον 21ο αι. επικρατούν αυτοκρατορικού τύπου πολιτικές αντιλήψεις και γεωπολιτικές σκοπιμότητες, που έμοιαζαν ξεπερασμένες, αποκτηνώνουν τους ανθρώπους και τους οδηγούν σε ειδεχθή εγκλήματα πολέμου. Όλα αυτά σφίγγουν την καρδιά μας και στρέφουν τον νου και τις προσευχές μας τούτο το Πάσχα στους απλούς ανθρώπους που βιώνουν τα τραγικά αποτελέσματα αυτής της κτηνωδίας.

Τ.: Η Εκκλησία θα μπορούσε να αποτελέσει μοχλό ενότητας και καταλλαγής, σε αυτή τη δραματική συγκυρία;

Δ.Ι.: Αυτός είναι και ο ρόλος της, αλλά δεν μπορεί. Και δε μπορεί εν προκειμένω η Ρωσική Εκκλησία, διότι είναι ασφυκτικά δεμένη στο άρμα της πολιτικής εξουσίας και υπηρετεί τυφλά τα συμφέροντα της ρωσικής κυβέρνησης. Έχω μιλήσει πολλές φορές για το δράμα του εθνοφυλετισμού, μιας διακηρυγμένης αίρεσης στον χώρο της Ορθοδοξίας, που ταυτίζει τις κατά τόπους Εκκλησίες με τα επιμέρους έθνη, τις μετατρέπει σε άβουλα όργανα πολιτικών και γεωπολιτικών σκοπιμοτήτων, και τις κάνει να ξεχνούν ότι η Εκκλησία του Χριστού υπέρκειται των επιμέρους εθνών

και ότι μέλη Της είναι άπαντες οι βαπτισμένοι στο όνομα της Αγίας Τριάδος, ανεξαρτήτως εθνικής προέλευσης και καταγωγής. Δυστυχώς, στην περίπτωση της Ρωσίας και της Ουκρανίας, η Εκκλησία δεν μπόρεσε να αποφύγει τον εθνοφυλετικό πειρασμό, για να μην πω ότι τον υπηρετεί ενσυνείδητα, με αποτέλεσμα να προηγηθεί η εκκλησιαστική διαίρεση, που έστρωσε το χαλί στον πόλεμο και στην καταστροφή. Φρονώ ότι ο μεγάλος χαμένος απ' αυτή την ιστορία, μετά τους λαούς, θα είναι η Ρωσική Εκκλησία, που σταδιακά χάνει τα διεθνή της ερείσματα, ακόμα και προς τις Εκκλησίες άλλων χωρών, τις οποίες μέχρι τώρα είχε υπό την επιρροή της, μάλιστα και προς την μερίδα εκείνη του ουκρανικού λαού, που υπάγεται σ' αυτήν, και οδηγείται στην απομόνωση και στην απαξίωση, διότι ενώ θα μπορούσε να διαδραματίσει ρόλο γεφυροποιό και ενωτικό, λησμόνησε την αληθινή αποστολή της.

Τ.: Υπάρχει πεδίο επικοινωνίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, είτε της Μητρόπολης Δημητριάδος, με την Ρωσική και την Ουκρανική Εκκλησία;

Δ.Ι.: Όπως γνωρίζετε, η Εκκλησία της Ελλάδος αναγνώρισε το Αυτοκέφαλο της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας, υπό τον Μητροπολίτη Κιέβου Επιφάνιο, το οποίο παραχώρησε το Οικουμενικό Πατριαρχείο το 2018, ασκώντας το Κανονικό του δικαίωμα. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα η Εκκλησία της Μόσχας να διακόψει την κοινωνία με το Φανάρι, αλλά και με τις άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες που αναγνώρισαν το Ουκρανικό Αυτοκέφαλο, όπερ σημαίνει ότι οι δίαυλοι επικοινωνίας, τουλάχιστον με επίσημο τρόπο, έχουν κλείσει. Προς την κατεύθυνση αυτή συμβάλλουν, ασφαλώς και οι εκδικητικής μορφής, σπασμωδικές και αντικανονικές ενέργειες της Ρωσικής Εκκλησίας, που απειλούν έτι περισσότερο την ενότητα των Ορθοδόξων Εκκλησιών. Παρά ταύτα, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος απέστειλε επιστολή προς τον Πατριάρχη Μόσχας, ζητώντας του να παρέμβει προς την πολιτική ηγεσία της χώρας του, προκειμένου να σταματήσει ο πόλεμος και να επέλθει η καταλλαγή. Βλέπετε, οι βόμβες δεν κάνουν διακρίσεις. Σκοτώνουν αδιακρίτως και εκείνους που ανήκουν στην Ουκρανική Αυτοκέφαλη Εκκλησία και όσους υπάγονται στην ρωσική εκκλησιαστική διοίκηση. Ο Πατριάρχης Μόσχας ανέχεται, για να μην πω, ευλογεί, την βάρβαρη εισβολή σε ένα ελεύθερο και ανεξάρτητο κράτος, βλέποντας το ποίμνιό του να δολοφονείται.

Την ίδια στιγμή, η Ελλαδική Εκκλησία συμπαρίσταται και στηρίζει την Κανονική Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας και τον χειμαζόμενο Ουκρανικό λαό. Και πώς θα μπορούσε διαφορετικά! Το δράμα της Κύπρου είναι ακόμα νωπό και ματώνει τις ψυχές μας. Οι άνθρωποι αυτοί υφίστανται αδικαιολόγητη εισβολή από έναν βάρβαρο, όπως αποδεικνύεται, εισβολέα, χάνουν την ζωή και την ελευθερία τους,

αναγκάζονται να γίνουν πρόσφυγες στην ίδια τους την χώρα ή στο εξωτερικό. Η ιστορία, δυστυχώς, επαναλαμβάνεται ως φάρσα, αλλά κανείς δεν παίρνει στα σοβαρά τα διδάγματά της.

Τ.: Υπάρχει ετοιμότητα στη Μητρόπολη Δημητριάδος για την προσφορά τροφής, ένδυσης και φιλοξενίας σε Ουκρανούς πρόσφυγες;

Δ.Ι.: Η Τοπική μας Εκκλησία έχει και κατά το παρελθόν ανταποκριθεί στην ανάγκη φροντίδας και παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας σε συνανθρώπους μας ξεριζωμένους από τις πατρίδες τους. Γι' αυτό, μέσω του «Εσταυρωμένου» και των συναφών προς αυτόν φιλανθρωπικών μας δράσεων, είμαστε σε ετοιμότητα να παράσχουμε κάθε δυνατή βοήθεια, εφόσον χρειαστεί. Ήδη μια πολύ σημαντική ανθρωπιστική βοήθεια έχει συγκεντρωθεί και μεταφερθεί σε περιοχές του εξωτερικού όπου συσσωρεύονται Ουκρανοί πρόσφυγες, ενώ και σε ευρύτερο επίπεδο, η Εκκλησία της Ελλάδος κινείται δυναμικά προς την κατεύθυνση αυτή.

Τ.: Με την ενεργειακή κρίση στα ύψη, προκύπτει εύλογα το ερώτημα, τί μέλλει γενέσθαι με τη λειτουργία των Ναών και των Σπιτιών Γαλήνης…

Δ.Ι.: Πρόκειται για άλλη μία από τις ανυπολόγιστες συνέπειες του πολέμου, που αγγίζουν, πλέον, όλες τις χώρες της Ευρώπης που, ενώ μόλις είχαν αρχίσει να συνέρχονται από τις επιπτώσεις της πανδημίας, αναγκάζονται να υποστούν την εκρηκτική αύξηση στο κόστος της ενέργειας. Όπως είναι λογικό, η κρίση αυτή αγγίζει όλους μας, τα νοικοκυριά, τις επιχειρήσεις και την λειτουργία των Ιερών Ναών και των κοινωνικών μας δομών. Το πρόβλημα είναι μεγάλο. Υπάρχουν περιπτώσεις που οι Κληρικοί μας, παρά τις αιματηρές οικονομίες, με μεγάλη δυσκολία τα βγάζουν πέρα. Σε άλλες περιπτώσεις, επιδιώκονται διακανονισμοί με τις εταιρίες παροχής ρεύματος και αερίου, για την αποπληρωμή των υπέρογκων λογαριασμών. Οι ανάγκες για προσφορά και βοήθεια στους εμπερίστατους αδελφούς μας, μάλιστα, τις ημέρες του Πάσχα, αυξάνονται, αλλά οι δυνατότητες μειώνονται. Όμως, δεν απελπιζόμαστε. Περάσαμε, στο πρόσφατο παρελθόν, κι άλλες ανάλογες δυσκολίες και με την βοήθεια του Θεού, εύκολα ή δύσκολα, αντεπεξήλθαμε. Δεν θα αφήσει ο Θεός τα έργα Του να πληγούν περισσότερο και να ανασταλούν. Θα κάνουμε τα πάντα, για να συνεχίσουν οι κοινωνικές μας δομές να λειτουργούν κανονικά.

Τ.: Δύσκολη εξίσωση, ομολογουμένως, τα μειωμένα έσοδα στο παγκάρι και η κάλυψη, ταυτόχρονα, των αυξημένων αναγκών σε πολλά νοικοκυριά, που βρίσκονται σε ένδεια. Μεγάλο στοίχημα, να στρωθεί το Πασχαλινό τραπέζι σε κάθε σπίτι;

Δ.Ι.: Τα φιλόπτωχα ταμεία των ενοριών μας, παρά τα περιορισμένα έσοδα, όπως σωστά επισημαίνετε, ήδη έχουν φροντίσει να παράσχουν τα απαραίτητα σε εκείνους που πένονται και έχουν μεγαλύτερη ανάγκη. Εύκολα ή δύσκολα, το Πασχαλινό τραπέζι στα σπίτια των ανθρώπων θα στρωθεί και σίγουρα θα στρωθεί στο «ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ» του Μητροπολιτικού μας Ναού, που δεν κλείνει ποτέ και θα παραμείνει ανοικτό και ανήμερα το Πάσχα, ενώ και τα Σπίτια Γαλήνης των ενοριών θα φροντίσουν να λάβουν οι τρόφιμοί τους πλούσια δέματα με τα απαραίτητα για το Πασχαλινό τραπέζι. Δεν θα αφήσουμε κανέναν έξω από την Πασχαλινή χαρά, που είναι πρωτίστως συνδεδεμένη, βέβαια, με την βίωση του πνευματικού περιεχομένου των ημερών της Μεγάλης Εβδομάδος και του Πάσχα και καταλήγει στην υλική ευωχία.

Τ.: Μετά από δύο χρόνια πανδημίας και περιοριστικών μέτρων, θα πραγματοποιηθούν η αποκαθήλωση στην Παναγία Ξενιά, η περιφορά των Επιταφίων στην παραλία, με ποιες προϋποθέσεις θα εισέλθουν οι πιστοί στους ναούς;

Δ.Ι.: Όντως, τα δύο τελευταία χρόνια, στερηθήκαμε τις μοναδικές ιερές εμπειρίες που μας χαρίζουν η Αποκαθήλωση στον λόφο της Παναγίας Ξενιάς και η συνάντηση των Επιταφίων στην παραλία του Βόλου. Πόσο διαφορετική, αλήθεια, είναι η Μεγάλη Εβδομάδα στον τόπο μας χωρίς τις δύο αυτές λατρευτικές εκδηλώσεις, που είναι άρρηκτα συνυφασμένες με την εκκλησιαστική μας ζωή και Παράδοση. Όπως όλα δείχνουν, φέτος θα επανέλθουμε στην κανονικότητά μας και όλα θα διεξαχθούν όπως θέλουμε και γνωρίζουμε, χωρίς αυτό να σημαίνει, όμως, ότι η περιπέτεια της πανδημίας τελείωσε. Είναι εδώ και συνεχίζει να πλήττει χιλιάδες συνανθρώπους μας καθημερινά και να οδηγεί στον θάνατο δεκάδες άλλους. Γι’ αυτό, καλώ τον λαό μας να προσέλθει στους Ναούς μας την Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα, με απόλυτη τάξη και εφαρμογή των κανόνων προστασίας από τον θανατηφόρο ιό, δηλ. την χρήση μάσκας, την τήρηση των αποστάσεων κ.λπ. Οι μεγάλες, τουλάχιστον, ενορίες, που διαθέτουν περισσότερους του ενός εφημερίους, προγραμματίζουν πολλαπλές ιερές Ακολουθίες, για να εκτονώνεται η μαζική συμμετοχή του κόσμου και όλα να γίνουν με ασφάλεια. Σε περιπτώσεις σαν κι αυτές που ζούμε η τήρηση των κανόνων είναι ευεργετική και σωτήρια.

Τ.: Με αφορμή τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική καταστροφή, η Μητρόπολη Δημητριάδος διοργανώνει εκδηλώσεις τιμής και μνήμης, σε συνεργασία με μικρασιατικούς συλλόγους και φορείς. Προσφυγιά τότε, προσφυγιά και σήμερα, έναν αιώνα μετά, για εκατομμύρια Ουκρανούς…

Δ.Ι.: Στην Μητρόπολή μας έχουμε έντονο το προσφυγικό στοιχείο, που αγαπούμε

και τιμούμε ιδιαιτέρως. Οι εκδηλώσεις, που μνημονεύετε, με επίκεντρο τον προσφυγικό Ναό της Ευαγγελιστρίας στη Νέα Ιωνία, σκοπό έχουν την διατήρηση της ιστορικής μνήμης, τον προβληματισμό από τα διδάγματα της ιστορίας, την τιμή των Αγίων και Μαρτύρων της Ιωνικής γης, την ανάμνηση της περιπέτειας και της προσφοράς των προσφύγων προγόνων μας, που κουβάλησαν, πέρα από την συμφορά και την δυστυχία τους, την πίστη, την Παιδεία και τον πολιτισμό τους, και μεταφύτευσαν στην μητέρα Ελλάδα, όχι χωρίς δυσκολίες. Εκατό χρόνια μετά, η Ευρώπη ζει ανάλογη τραγωδία, γι' αυτό, ως Έλληνες, δεν μπορούμε παρά να είμαστε στο πλευρό των κατατρεγμένων, των καταδιωγμένων, των υφισταμένων την κτηνωδία ενός αχρείαστου και ακατανόητου πολέμου.

Τ.: Τί σας ανησυχεί, τί σας προβληματίζει και τί απεύχεστε να συμβεί, στο εγγύς, ή το απώτερο μέλλον;

Δ.Ι.: Με ανησυχεί το γεγονός ότι δεν διακρίνονται, για την ώρα, χαραμάδες αισιοδοξίας για την κατάπαυση των εχθροπραξιών. Άραγε, οι ομόδοξοι εμπόλεμοι θα σεβαστούν το Πάσχα που έρχεται ή θα προσβάλουν ακόμα περισσότερο την Ορθόδοξη πίστη, υβρίζοντας τον Χριστό, που λένε ότι πιστεύουν; Φοβούμαι την γενίκευση του πολέμου, εάν συνεχίσουν να επικρατούν η παραφροσύνη και ο πολιτικός αμοραλισμός. Και εύχομαι, επιτέλους, οι Εκκλησίες να αναλογιστούν τις ευθύνες τους και να κάνουν αυτό που τους αναλογεί και μπορούν, για να σταματήσει το κακό, να επικρατήσει η ειρήνη και οι λαοί τους να ζήσουν την όντως Ανάσταση!